

- [Om LitteraturNu](#)
- [Redaktion & Skribenter](#)
- [Kontakt](#)

Søg Search

- [Anmeldelser »](#)
- [Artikler »](#)
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

I ♥ Laugesen – Peter Laugesen LIVSTID

Af

[Søren Langager Høgh](#)

– 5. oktober 2015 Arkiveret i: [Anmeldelser](#), [Digte](#), [Skønlitteratur](#)

Alt er ved det gamle og alt er nyt i Peter Laugesens bog LIVSTID. Den blev udgivet i 1987 på et lille undergrundsførlag, og nu i 2015 genudkommer den på et lille undergrundsførlag.

Digt

Den store mener
mener ikke mere
Jeg mener: at
mene er ikke
meningen. Der er
ingen mening
at mene
Det er
hvad jeg mener

Genudgivelsens logik er mindst tofoldig. En bog genudgives, fordi den er udsolgt og formodes at kunne sælge mere. Eller også genudgives en bog, fordi den formodes at kunne sige noget igen – én gang til i nye omgivelser, som var der tale om et nyt værk. I tilfældet Peter Laugesens LIVSTID (1987) er det den sidste bevæggrund, der er gældende. Det er Peter H. Olesens lille pladeselskab [Melodika](#), der genudgiver bogen, og i det kuraterende greb, en genudgivelse altid er (og i særdeleshed er i dette tilfælde), smelter sammen med de gamle: I ♥ Laugesen møder den evige genkomsts karma.

Gentagelse er et centralt element i Peter Laugesens digtning, sådan som den har udfoldet sig (eller skulle vi sige stagneret sig?) de sidste 25 år. Jeg husker Lars Bukdahl en gang for 10 år siden copy/paste'ede en anmeldelse af den forrige Laugesen-bog ind i anmeldelsen af en ny Laugesen-bog. Ord for ord. Når Laugesens løbende output er demonstrativt ensdannet, ja så må kritikken også være det. Skal man følge Bukdahls både gode og sjove pointe så er LIVSTID i 2015-udgave en ny gammel bog – et gammelt værk, der genfødes, gøres nyt. Pointen anslås ganske passende i LIVSTIDs åbningslinjer:

– Det vender tilbage

og begynder forfra

Den nye udgave af LIVSTID 'vender tilbage' i et nyt hvidt cover, en ny forsideillustration, en ny serif-fri font, med et nyt efterord – og et par nye korrekturføj. Men der vendes også tilbage på andre måder. Eksempelvis er LIVSTID optaget af den aktuelle krig i Afghanistan i 1987. I 2015 er der stadig krig her, blot en ny en af slagsen. Et andet eksempel kunne være Andy Warhol, der har fået tildelt et digt i bogen. Han var aktuel som død i 1987, men er jo ikke af den grund fraværende i 2015 – snarere tvært imod. Warhol forstod sig på seriel gentagelse og popkunstnerens enfoldige reproduktioner af samme motiv, kan minde om Laugesens gentagelsesmønstre. De synes at forfølge en 'igen-værdi', som opstår ved addering af det samme stof i den samme form. Bare mere og mere og mere i takt med at årene går. Med små udsving har Laugesens produktion fungeret sådan siden slut-80'erne/start-90'erne – altså den periode, LIVSTID er hentet frem fra.

Vi finder en udlægning af dette det sene forfatterskabs poetiske gear i den umiddelbart helt kølige titel LIVSTID. Livstid er den længste frihedsberøvende straf. Men livstid er jo også *et livs tid*, den tid et liv udfolder sig i. Livstid er på én gang

Ferielæsning
leveret til dig

Få **dine bøger**
leveret med
PAKKEBOKSEN

Køb her

Fakta

- Forfatter: Peter Laugesen
- Titel: LIVSTID
- Sider: 62
- Pris: 130,-
- Forlag: Melodika
- ISBN: 9788799102709

Køb bogen hos SAXO.com

Tidligere udgivelser

- [DER ER INGEN TIL STEDE KUN ORDENE I FLOK SOM DYRENE PÅ VEJ \(2014\)](#)
- [YAK OG YETI \(2012\)](#)
- [ANARKISTEN I FANDENS HUS \(2011\)](#)

Billeder

fastlåst gentagelse og fri nyskabelse. Fiksering og frihed mødes, eller måske rettere: Friheden aktiveres via fiksering.

Det første må ikke udelukke det sidste, i hvert fald ikke, hvis man skal tro Laugesens ultrakorte efterord i 2015-udgaven af LIVSTID. Laugesen harcelerer over en gammel lektørdtalelse, der ser LIVSTID som et sted, hvor alt håb er udeladt. Det 'er noget hysterisk sludder', hylér Laugesen, så enhver bibliotekar må mærke kinderne røde og fløjlsbukserne blive klamme af sved.

Nok præsenterer LIVSTID et dystopisk rum anno 1987: Sovjets invasion i Afghanistan, Tv-skærmenes bedøvende overfladiskhed, faretruende skattevæsen og, nåh ja, menneskefjendsk eksamenspapir. 'Der er noget i luften/ som Hiroshima / og Nagasaki', hedder det nedslående. Men der stadigvæk liv i livstidsfængslet. Håbet er ikke overraskende lyrik. 'Gå efter trommerne i mørket', lyder en klassisk opfordring (og her er vi jo altså helt oppe på allerøverste hylde i Lyrikbiblioteket). Et andet sted hedder det om skønheden i det forfaldne, hændende buskads: 'En kvist med tre visne blade dirrer i buskens/ strutmønster'.

I Per Kirkebys flotte tusch-kruseduller, der fylder næsten halvdelen af bogens sider, dannes der ligeledes et alternativ til det dystopiske. Kirkebys bidrag er, siger Laugesen i efterordet, 'tegninger af det uendeligt små'. Det er nærlæggende, at se tegningerne som en parallelskrift sideløbende med Laugesens; en barnlig, ulæselig skrift ('strutmønster' er ikke helt ved siden af), der i traditionen fra dada angiveligt er immun for en ondsindet kausallogik.

En anden variant af lyrisk håb ligger Laugesens brug af sær, grotesk og vild gøgl. Den nedslående virkelighed forlades i en fri, normløs og fantasibåren ekskurs, hvor læseren må sidde tilbage og måbe. I bogen [FOTORAMA](#) adresserer digteren selv grebet i denne luns:

– Poetens tomme hoved

temmelig poetisk

som en friskfyrs grin

Lad os slutte med et eksempel fra LIVSTID, hvor 'en friskfyrs grin' vridner en tegneserieagtig, psykedelisk grimasse, der lige nøjagtig IKKE kan passe:

– Tarzan lærer at læse

og et rumskib falder

ud af den kolde hane

Temmelig poetisk? Rent vrøvl? Uden at kunne indfange det bare tilnærmelsesvist sidder jeg med fornemmelsen af det første – og slet ikke af det sidste. I hvert fald må man føle sig lillebitte overfor den store, større, største poet og hans tomme hoved.

Synes godt om 29 personer synes godt om dette. Opret en profil for at se, hvad dine venner synes godt om.

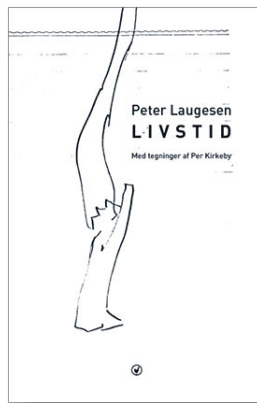
Nyeste anmeldelser i kategoriene [Digte](#),

- [Hvor mange måder er der at lide på? – Anders Abildgaard IBIS](#) · 22-06-2016
- [Biologisk ubalance – Glenn Christian VIBRIO](#) · 13-06-2016
- [Udvidet åbningstid – Peter Laugesen BREV TIL EN MALER](#) · 06-06-2016
- [Digteren som linjedanser – Pejk Malinovski DIGTERNE](#) · 20-05-2016
- [Industriel Iliade – Emil Bønnelycke SPARTANERNE + BERLIN + ROSA LUXEMBURG](#) · 17-05-2016

Læs også

- [Udvidet åbningstid – Peter Laugesen BREV TIL EN MALER](#) · 06-06-2016
- [Støj fra en fucking saxofon – Klaus Høeck LEGACY](#) · 22-09-2015
- [At være en helt – Jørgen Leth MINE HELTE](#) · 06-08-2015
- [Kvindens nye tunge – Spozhmay Zaryab, Hanne Marie Svendsen, Masuma Hossaini m.fl. MÆLK OG SUKKER](#) · 21-07-2015
- [Med kunsten i krig – Klaus Rothstein SOLDATENS ÅR](#) · 29-12-2014

Tags: [afghanistan](#), [andy warhol](#), [peter laugesen](#)

Et halv meter af Peter Laugesens bogproduktion med den nye bog på skrå yderst til højre. Billede fra Peter H. Olesens blog [peterholesen.blogspot.dk](#), torsdag den 24. september 2015

- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Copyright 2015 · LitteraturNu · All Rights Reserved

☺

Om Søren Langager Høgh

Født 1977 Cand.mag, dansk og litteraturvidenskab, Københavns Universtitet Ph.d.-stipendiat med titlen ""Litteraturens ting"", Københavns Universitet.

[Skriv til Søren](#)

Ingen kommentarer

Vær den første til at kommentere på denne artikel!

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive offentliggjort. Krævede felter er markeret med *

Navn *

E-mail *

Websted

Ja, I må gerne sende mig nyhedsbrevet